

og let at arbejde med for Toldvæsenet og Producenterne, og Virkningen af en fremtidig Reform paa dette Omraade — det er et Punkt, jeg ogsaa tillægger ret stor Betydning vil altid kunne overskues af Lovgivningsmagten og af alle interesserede Parter. Dette synes jeg egentlig slet ikke er saa lidt.

Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister og til det ærede Udvalg, at de velvillig ville overveje den Tanke, jeg her har udkastet, idet jeg dog naturligvis principielt maa anbefale at lade Sukkerreformen foreløbig udgaa, indtil vi se, hvad der bliver af Brysseler-Konventionen. Og til ærede Medlemmer vil jeg til Slut kun sige dette, at hvis man vil stemme for den højtærede Finansministers udtalte Hensigt med Sukkerreformen, som jeg tillod mig paa et tidligere Tidspunkt at citere; hvis man vil stemme for den af det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) udtalte Hensyntagen til den danske Roesukkerfabrikation, og hvis man vil stemme for en retfærdig og demokratisk Reform paa dette Omraade, gør man en god Begyndelse, og kan man kun gøre en god Begyndelse ved at stemme imod Udvalgets Ændringsforslag.

C. Sørensen: Naar jeg har forlangt Ordet for en kort Bemærkning, er det for at henlede Tingets Medlemmers Opmærksomhed paa et Andragende, som er aftrykt her i Betænkningen. Det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) og ligeledes den ærede sidste Taler have henvist til de Andragender, der ere komne ind om dette Forhold. Jeg synes, at dette Andragende fra Roedyrkere er i høj Grad oplysende, hvad Sukkerroedyrkningen angaar. Der siges nemlig her, at Gennemsnitsudbyttet pr. Td. Land i Aarene 1894—1903 var 325 Centner, og Gennemsnitsprisen har været 72 Øre, hvilket giver 234 Kr. Saa er der 170 Centner Affald à 20 Øre, altsaa 33 Kr., hvilket giver i alt 268 Kr. Derfra gaar Fragtafgiften og Svind: 20 Kr., altsaa bliver der tilbage 248 Kr. pr. Td. Land. Men saa sige de samme Dyrkere bagefter, at dersom man f. Eks. dyrker Runkelroer paa det samme Areal under samme Vilkaar, vil det give 600 Centner à 54 Øre, det giver altsaa 324 Kr. pr. Td. Land, altsaa en Merindtægt af 76 Kr. pr. Td. Land, og dette Udbytte af 76 Kr. pr. Td. Land forekommer mig i høj Grad talende. Dersom vi tænke os, at en Mand dyrker 10 Tdr. Land med Runkelroer, vil han altsaa faa et Merudbytte af 76 Kr. pr. Td. Land, i

alt 76⁰ Kr. aarlig, og det er i Stand til at forrente en Kapital af 19,000 Kr. til 4 pCt. Jeg synes sandelig ikke, der er Grund til for Folketinget her at opretholde det Forhold for Sukkerroedyrkerne dernede paa Lolland, for saa vidt jeg kan se, er det kun at bringe dem til Bettelstaven.

Christian Rasmussen: Idet jeg kan henholde mig til den korte Betænkning, mine Partifæller og jeg i Udvalget have afgivet i det her omhandlede Spørgsmaal, og idet jeg ikke agter at komme ind paa Enkeltheder i selve Sagen — det kan jeg overlade til det ærede Medlem, der nu for en Gangs Skyld er bleven ogsaa Socialdemokratiets Ordfører —, skal jeg blot tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Chr. Reventlow).

Det ærede Medlem følte sig aabenbart skuffet, lige saa sikkert som den højtærede Finansminister og maaske adskillige andre af Tingets Medlemmer have følt sig skuffede over, at Socialdemokratiets Repræsentanter ikke have vist sig at være de Beskyttelsesmænd, man oprindeligt ansaa os for. Det ærede Medlem lod sin Misfor nøjelse i saa Hensende komme stærkt frem, idet han vendte sig imod os, bl. a. med den Bemærkning, at vi vare udemokratiske, idet vi paa Toldloven og ogsaa paa den her foreliggende Lov havde slugt den højtærede Finansministers Ændringer ganske raa. (Chr. Reventlow: Det har jeg ikke sagt!) Det var det ærede Medlems Udtalelse! (Chr. Reventlow: Ikke paa Toldloven!) Ja, saa paa denne Lov. Men jeg kan ikke se, hvorledes det ærede Medlem paa dette Punkt kan skille Toldloven og den her foreliggende Lov ad. Det ærede Medlem mente altsaa, vi havde slugt de Ændringer, den højtærede Minister havde kastet i vort vidt opspilede Gab, ganske raa. Det var det ærede Medlems Udtalelse. Det ærede Medlem fortsatte saa, at vi Socialdemokrater maatte have en god Fordøjelse, naar vi kunde indlade os paa at sluge disse Ændringer. Men kort efter løb det noget sur for det ærede Medlem, for saa sagde han, at vel havde vi slugt Ændringerne, men vi havde ikke kunnet fordøje dem. Saa var det ærede Medlem kommet til den Overbevisning, at vor Fordøjelse maaske alligevel ikke var saa god, som han oprindeligt havde tænkt sig. Nu vil jeg dertil sige, at det ærede Medlem skal ikke tage sig saa overordentlig meget af vor Fordøjelse, den skulle vi nok selv sørge